

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

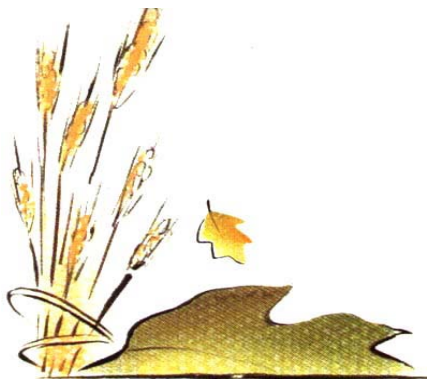
Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HÁLAADÁS A KRISZTUS GYÜLEKEZETÉÉRT

Igei gondolatok a hálaadásról

Egy néhány évvel ezelőtt történt eset jutott eszembe, amikor egy szolgálattelévő helyzetét tárgyalva, valaki úgy érezte, hogy a nevét méltatlanul keverték a szóban forgó személy „zavaros ügyébe”. Az illető sértett önérzettel azt kérte, hogy a nevét ezentúl csak imádságban említsék.

HÁLA

*Úgy szeretnék ma mindent
megköszönni,*

*Felém áradó, nagy kegyelmedet,
Mindazt a mérhetetlen sok-sok áldást,
Mely átöleli szegény szívemet!*

*Úgy szeretnék ma mindent
megköszönni,*

*De érzem, gyenge, nyomorult vagyok.
Világok Ura, mérhetetlen Isten,
Köszönöm azt, hogy Hozzád szólhatok.*

*Úgy szeretnék ma mindent
megköszönni,*

*Köszönöm, hogy megismerhettem,
Köszönöm gondviselő, nagy jószágod,
S az elkészített örök életet!*

Somogyi Gáborné Csoma Irén

Pál apostolra jellemző volt, hogy testvéreinek nevét imába foglalta. A kolossébeli gyülekezetnek írt levele bevezető részében (Kol 1,1-8) Pál hálát adott a kolosséi gyülekezetért. A hálaadó lelkület különösen jellemző az apostolra. Mi okozta háláját a kolosséi hívőket illetően? Nem csupán üres frázisokat használt, nem is hízelgő dicséretéről van szó. Minden kifejezés mély tartalommal telített, és amennyire szívből jövő Pál hálája, olyannyira átgondolt is. Nagyon sokat tanulhatunk az apostoltól, lelkipásztorként, szolgálattelvéként, vagy „egyszerű” gyülekezeti tagként is. A következőkben tekintsük át az apostoli hálaadást.

Hála az örömdetes hírekért

A római fogságban levő apostol hálás volt, hogy a kis kolosséi gyülekezetnek a híre sokfelé elterjedt. A hírek eljutottak őhozzá is, hiszen Epafrász lelkiismeretesen tudósította őt a gyülekezet helyzetéről. Azért pedig különösen hálás volt az apostol, hogy jó híreket hallott felőlük. Nem hallgathatjuk el persze azt sem, hogy kevésbé örömdetes, sőt egyenesen aggasztó hírek is eljutottak Pálhoz. A gyülekezetben jelentkező tévtanításról, „a kolosséi eretnokségről” is értesült az apostol. Ezért írta egyébként a levelet, azzal a szándékkal, hogy a gyülekezet maradjon meg Krisztus követésének helyes útján.

Mégis elgondolkodtató, hogy az apostol nem rohanta le olvasóit azzal, hogy „hallottam ám, micsoda gondok és bajok vannak nálatok”, hanem azzal kezdte levelét, hogy jó híreket hallott felőlük. Mai, információban gazdag világunkban naponta sokféle hír bombáz bennünket. Többségében ezek a hírek egyáltalán nem örömdetesek: gazdasá-

gi gondokról, bércsökkenésről, korrupcióról, bűnözésről, katasztrófákról, bal esetekről, háborúkról szólnak. Nagyon vágyunk a jó hírekre! Egyenesen szomjazunk az örömdeti információkra. Testvéreinkről mi jut el hozzánk hamarabb? A jó vagy a rossz hír? „Van egy jó meg egy rossz hírem. Melyiket mondjam először?”- szoktuk olykor kérdezni. Adjunk mi is hálát, ha jó híreket hallunk testvéreinkről, és terjesszük ezeket. A kevésbé örömdeteseket inkább ne adjuk tovább, hanem mondjuk el imában Urunknak, hogy Ő orvosolhassa a bajokat.

Hála a gyülekezet lelki állapotáért

A hit, remény és szeretet hármasa igen gyakran előfordul Pál apostol írásaiban (például 1Kor13,13; 1 Thessz 1,3). Amikor az apostol összekapcsolja a keresztyén élet e három alapvető erényét, azért teszi, hogy egyszerű, ugyanakkor teljes képet nyújtson a valódi keresztyénségről. Elmondható még, hogy e három erény fémjelzi és bizonyítja Isten működését az emberi lélekben. E három tulajdonság ugyanis nem emberi természetünkből adódóan van jelen az életünkben, és nem is fejleszthető ki öntreningezéssel. Még akkor sem, ha

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

A New York-i ifjúsági találkozóról

Gyülekezeti hírek: Melbourne, AU

Távol és mégis közel: Erdély

Hálaadónap (9.) Sierra Leone-ben

Mátratiné Fülöp Irma (1931-2013)

Új verseskötet: Csodatemplom

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott hálaadónapi ünneplést kívá-
nunk minden észak-amerikai olvasónk-
nak!

NOVEMBER

*A hálaadónapok
időszaka lassan lejár.
Letudtuk hát egy évre már
az Úrnak tartozásunk.
Vagy mégsem? Nem, ezt nem lehet!
Isten továbbra is szeret:
hálaánk nem érhet véget. (HG)*

Kicsit megkésve, a hónap vége-félé
érkezik lapunk, de bízom benne, hogy
írásai így is örömet és hálát ébresztenek
olvasóinkban. Néha hosszabban is vár-
nia kell a szerkesztőnek az írások beér-
kezésére. Dehát, az a jó, hogy nem napi
híreket közöl lapunk (azt meghagyjuk
másoknak), hanem az örökké érvényes
evangélium felénk eső részéről, Krisztus
közöttünk és bennünk végzett mun-
kájáról ad számot.

Ezúttal például a nem régen New
York-ban megtartott ifjúsági találkozó-
ról, vagy a legtávolabbi gyülekezetünk,
a melbournei életéről. Az ifjúsági talál-
kozóval kapcsolatban köztünk járó dr.
Kovács József testvérrel pedig nem csak
az itteni élményeiről, hanem az ottho-
niakról is beszélgettünk. Ennek során
talán nem csak én érzékelem, hogy a tá-
vol is közel van az egymást imádságos
figyelemmel kísérő testvérek számára.
Még Sierra Leone sincs annyira távol,
mióta Füredi Kamilla beszámolóit ol-
vassuk – ezúttal angolul.

Egy új verseskönyvvel is bővült az
amerikai magyar baptista kiadványok
száma. Dr. Gergely István New York-i
lelkipásztor testvér Csodatemplom című
verseskötete az érmihályfalvi imaház
augusztusi megnyitójára készült el. Szer-
etettel ajánljuk olvasóinknak is. Meg-
rendelni a lelkipásztor címén és telefon-
számán lehet, ára tizenöt dollár. (225
East 80th Street, New York, NY 10075
– tel: (212) 288-0258)

Váratlanul ért bennünket lapunk egy
régí külső munkatársának halálhíre.
Mátrai Irma testvért szeptemberben
hívta haza az Úr. Az észak-amerikai
magyar baptista misszió vesztesége is
az ő távozása, hiszen az elmúlt évtize-
dekben rendszeresen beküldte írásait az
Evangeliumi Hírnöknek. Levelei is hi-
ányozni fognak. A legutolsót nem sok-

kal halála előtt kaptam. Egy kis részlet
e levélből: „A mellékelt kéziratot még
a műtét előtt befejeztem (szem műtét).
Bár az angol fordításra csak kevés idő
jutott, azért szeretettel továbbítom. Vi-
szont nem tudom, hogy mikor leszek ké-
pes megint fogalmazni. Egyenlőre nem.
Ahhoz két jó szem kell nekem...” Hama-
rosan a színről színre látás birodalmába
jutott, ahol már nem ezekre a meghomá-
lyosodó szemekre van szükség.

Mártai testvérnő az utolsó 2 év előtt
hosszú ideig szolgált rendszeresen a
Palm Bay-i gyülekezetben, ahol a ma-
gyar vasárnapi iskola egyik vezetője
volt, évtizedekig. Választékosan, szé-
pen beszélt nyelvünket. Szeretettel
emlékezünk rá és szüleire - *Fülöp Ár-
pád* lelkipásztorra és feleségére *Vilmára*
-, akik szintén lényeges részt kaptak az
amerikai magyar baptista misszióból.
(szerk)

**Hálaadónapi célgyűjtésünk
tárgya az új torontói imaház.
Segítsük építkező testvéreinket!**

OLTÁROM

*Istenem,
Oltárt építettem most neked.
Nem kőből, nem fából,
Mi elszárad, megreped,
Füstje csak elfojtja az életet.
Ha igazságod szele ráfuvall,
Porba hull nagy robajjal
Az élettelen anyag.*

*Istenem,
Oltárt építettem most neked.
Hálából, örömmel
Mindenem gondosan odatettem.
A felépített oltár a szívem.
Életem legyen kedves áldozat,
Amelyre szent tüzet adj,
Hogy éretted elégjen.*

*Istenem,
Oltárt építettem most neked.
Hirdesse a kegyelmed,
Hogy áldás-gazdag a kezed,
Mérhetetlenül nagy a szereteted:
Áldozatom füstje hozzád szálljon,
Szerény hálaoaltárom,
Neved tiszteletére álljon.*

Gergely IstvánVisit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

HÁLAADÁS A KRISZTUS GYÜLEKEZETÉÉRT

folytatás az 1. oldalról

vannak emberek, akik alkatilag könnyebben hisznek, vagy szeretetteljesebbek, netalán reménykedőbbek, optimistábbak másoknál.

Isten kegyelmének munkája tehát, ha valaki hisz, vagyis tudja, mit tett értünk Isten és azt el is fogadta, aztán szeretet van a szívében mások iránt, vagyis tudja, mi dolgunk ezen a világon, és reménysége is van, mert tudja mi vár rá és mi vár erre a világra. Ha pedig e három jellemző ott van Isten gyermekének életében, megtapasztalja e három harmóniáját, és az ő személyisége is harmonikusává válik. A mai diszharmonikus, össze-vissza kapkodó, veszekedő, energált világban pedig e harmónia nagy kincs. Nagy kincs az is, ha harmonikus életű emberek vannak a gyülekezetünkben, Isten nélkül élő társadalmunkban. Kérjük az Urat, hogy formáljon bennünket ilyen hívökké, és gyülekezeti életünket is jellemezze a hit, remény és szeretet hármasa.

Hála az evangélium győzelméért

Hogyan is kezdődött a kolosséi hívők új élete? Úgy, hogy Epafrász, egy kolosséi férfi, hallotta az evangéliumot Páltól. Az apostol akkor még nem járt Kolossében, így valószínű, hogy efézusi működése idején történhetett ez. Aztán hazament Kolosséba és elmondta, amit Istenről hallott. Voltak akik hittek a szavának és kialakult egy kis keresztyén közösség Kolossében. Pál apostol dicséretben részesíti ezt a kiváló misszionárust és gyülekezetalapítót, hiszen a gyülekezetéről tudtak a környéken is, az evangélium ugyanis továbbterjedt tőlük. Az evangélium tulajdonsága ugyanis, hogy terjed, ha készek vagyunk továbbadni.

Nem túloz Pál, amikor azt írja, hogy az evangélium az egész világra eljutott és gyümölcsöt terem? Az első század második felében lehetett-e ilyet állítani? Nyilván az akkor ismert világra gondolt az apostol, nem a maira. Számunkra viszont megszégyenítő, hogy az első keresztyének annyira komolyan vették küldetésüket, hogy az akkori világot behálózták az evangéliummal. Mi a helyzet ma? Eljutott az evangélium az egész világra? Hála legyen Istennek, hogy évezredekkel ezelőtt eljutott Európa földjére, majd eljutott magyar népünkhöz, és eljuthatott Amerikába és Ausztráliába is, és mi ismerhetjük az Urat. Menynyit teszünk annak érdekében, hogy a

környezetünk, illetve a magyar nyelvet beszélők megismerjék az örömhírt? Tennivalónk van tehát bőven. Határozzuk el, hogy személyesen és gyülekezetiileg is megosztjuk másokkal a Krisztusról szóló evangéliumot.

Adj a kegyelem Istene, hogy gyülekezeteink legyenek olyanok, mint a kolosséi közösség, mai Epafrászként terjesszük az evangéliumot és továbbítsunk jó híreket egymásról, Pál apostolhoz hasonlóan pedig fakadjon a szívünkől a hála, mert tapasztaljuk Isten kegyelmének munkáját közöttünk.

*Horváth Ferenc lelkipásztor,
Melbourne*

GYÖNYÖRKÖDJÉL AZ ÚRBAN!

„Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit...” (Zsolt 37,4)

A legtöbb ember amikor ezt az igeszakaszt olvassa, nem veszi figyelembe, hogy hogyan kezdődik ez az ige. Először gyönyörködni kell az Úrban, s ő megadja szívünk kéréseit. Aki csak abban tud gyönyörködni, amit kap és nem abban, aki kívánságát teljesíti, az nagyon önző.

Beszéltem olyanokkal, akik vádlóan mutattak erre az igére, mert amit kértek, nem kapták meg. Pedig éppen az volt az oka, hogy kérésük nem teljesült, mert így gondolkodtak. Csak az tud gyönyörködni az Úrban, aki Őt ismeri és szereti. Csak annak teljesíti kérését, aki Őt félti! *"Hogy féljed az Urat, a te Istenedet, és megtartsad minden ő rendelését és parancsolatát, a melyeket én parancsolok néked: te és a te fiad, és a te unokád, teljes életedben, és hogy hosszú ideig élhess."* (5Mózes 6:2)

Aki Isten alkotását látva gyönyörködik a természetben, az még nem feltétlen, hogy gyönyörködik az Alkotóban is! A fent idézett verset ezek a szavak követik: *"Hagyjad az Úrra a te utadat, és bízál benne, majd Ő teljesíti."*

Olvastam egy történetet egy komoly hívő emberről, aki hosszabb ideje munka nélkül volt. Vasárnap perselyezéskor az utolsó dollárjának felét beletette a kosárba, amire neki is nagy szüksége lett volna. Másnap egy olyan munkalehetőségről hallott, ami neki megfelelt volna, de az utazásához egy dollárra lett volna szükség, és neki csak a fele volt meg - 50 cent. Úgy döntött, hogy a feléért utazik, és a másik felét gyalog fogja megtenni. Azonban alig kezdte meg a gyaloglást,

amikor egy olyan gyár mellett ment el, ahol munkást kerestek. Jelentkezett, és nagyobb fizetésű állást kapott, mint ahova menni akart; így a vasárnapi perselybe helyezett pénze sokszorosán visszatért... Ez a történet igaz. A férfi neve W.L. Douglas, akiből híres cipőgyáros lett. Ez az ember gyönyörködött az Úrban, és élete jobb irányba terelődött, mint ahogy ő elképzelte volna.

Ha gyönyörködnénk az Úrban, az Ő akarata szerint élve, tisztább volna a meglátásunk, kívánságunk és megelégedéssel fogadnánk, amit Tőle kapunk. Ne felejtjük el, hogy az Úrnak gondolatai és útjai nem a mi gondolataink és útjaink...

Idekívánczik egy másik történet is. Egy lelkipásztor meglátogatta gyülekezetének egyik módosabb tagját, aki mint mindig, rendkívül el volt foglalva, így csak ritkán jutott el a templomba. Ezen látogatás alkalmával is rövidre akarta fogni a beszélgetésüket, mert gazdag ember lévén sok volt a tennivalója. A lelkész kérte, hogy menjen az ablakhoz és nézzen ki azon. Mikor oda ment megkérdezte a lelkész, hogy mit látott? Embereket - felelte. Azután egy tükör elé állította és megkérdezte ismét, hogy most mit lát? Magamat látom - felelte ingerülten. Ezután a következő mondta neki a lelkész. Látja barátom, mindkettő üvegből van, azzal a különbséggel, hogy a tükörnek a hátsó része ezüsttel van bevonva, és ha belenézünk, csak magunkat láthatjuk meg, de nem a nélkülsző, bűnben és nyomorban élő embereket, gyermekeket.

Az anyagi bőség és gazdagság nem rossz, sőt szükséges is, de káros akkor, ha közénk és Isten közé kerül. Nem a pénz a bűn, hanem a pénz szerelme.

Pál apostol azt írja Timóteusnak: *„Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az Élő Istenben, aki bőségesen megad nekünk mindent a mi tápláltságunkra."* (1Tim 6:17) Vágyakozik az ember a pénz után, ha nincs, mert szükség van rá. És ha sok van, azért aggódik, mi lesz ha elvesz? Nagyon nagy bizonytalanság a pénzben hinni! De az Úrban hinni - kegyelem, fontos és biztos! Aki az Úrban gyönyörködik, az nem csalódhat, mert úgy lesz, ahogy az ige is mondja: *„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségleteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségben a Krisztus Jézusban."* (Fil 4:19)

Jézus pedig ezt mondja: *"Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek."* (Mt 6:33)

Faulkner Terézia

ÁHÍTAT

“Először is hálát adok az én Istenemnek Jézus Krisztus által mindnyájatokért...” (Róm 1,8).

Majdnem minden levelét így kezdte Pál apostol. Vajon, udvariasságból tette ezt? Olvasóinak a jóindulatát igyekezett megnyerni a kedveskedő üdvözléssel? A korai egyházból ránk maradt iratok közül Origenésznek (184–253) a Római levélhez írt magyarázatában olvasunk arról, ahogyan az őskeresztény gyülekezetekben boncolgathatták a páli köszöntéseket. Ha volt összehasonlítási alap, észrevették a legapróbb különbségeket is. Megjegyezték, hogy a Galatákhöz írottól hiányzik a háládatos üdvözlés. Origenész úgy vélte, hogy már a köszöntésből következtetni lehet a levélben címzett gyülekezet “lelki egészségére.” Ahol hiányzik a “mindnyájatokért”, ott baj van valakivel...

Érdekességgént utaltam Origenész vitatható következtetésére, meg a tanulság kedvéért. Mi egyébként sem a páli levelek egykori címzettjeit keressük, hanem az apostolra figyelünk. Az idézett mondat jelentőségét is akkor ragadjuk meg igazán, ha a hangsúlyt a helyén hagyjuk: “először is hálát adok.” A pogányok apostola távolban élő lelki testvéreit köszöntve (akiket személyesen még nem ismert) Isten üdvözítő munkáját ünnepli. A példa címzettjei mi legyünk! Tanuljunk Páltól: legyen mindennél előbbre való a hálaadás – a másik emberért!

Jézus Krisztus jelenlétére mások életében nem kíváncsi az, aki önmagával van eltele. Ha azonban fontos nekünk embertársaink üdvössége is, a hálaadásunkkal nem forgunk többé magunk körül. Egyszerre csak feltárul előttünk az a világ, amelyben Isten munkálkodik – és Isten körül mindig sok a hálaok.

A hála nem csak imában nyilvánulhat meg. A bőrünkben nem tudunk, és nem kell kibújnunk; a közvetlenül érzékelt áldásokért is jó hálásnak lenni. Indítson inkább önvizsgálatra bennünket ez a Pál apostoltól ellesett példa, és kérdezzük meg magunktól, hogy hálás készséggel szólítjuk-e meg mi is az embertársainkat? Háládatosan szolgálunk? „Ó, — mondhatja valaki — a hála Istennek szól, nem a másik embernek!” Igen, ez így van, de az nem mindegy ám, hogy hálátlan, reménytelen, rosszat sejtő „segítőként” forgolódunk embertársaink között a világban — amit mennyei Atyánk teremtetett, és amiben újjáteremt mindent Jézus Krisztus által -, vagy pedig készen az Istennek „köszönésre”!

A hálával kezdett kapcsolatokban nem csak önmagunkat adjuk. Aki “először” hálát ad, az Istentől indul. Viszi magával a jó kezdés áldását. Letisztázott szándékai krisztusi lelkületről szólnak. Még így sem garantált a siker; a kapcsolatok elromolhatnak rajtunk kívül álló okok miatt is. Hányszor előfordult már, hogy áldozatos igyekezetünk kudarcba fulladt? A hálás kezdés abban segít, hogy jól tájoljuk be magunkat az úthoz. Tőle nyerünk hiterőt ahhoz, hogy kitartással haladjunk. Megtapasztaltam, hogy amikor Istennek köszönéssel kezdek el valamit, akkor, és csak akkor gondolkodom helyesen önmagamról: „Ide, hozzá, visszatérek – sikerrel, vagy sikertelenül -, de hála Neki, az övé vagyok!”

Elképzelem, amint Pál apostol hozzáfogott ehhez a fantasztikus levélhez. A “mindnyájatokért” mögött még nincsenek arcok, hiányzik a személyes kapcsolat. Jézus Krisztus által “ismeri” a római hívőket, de így, máris, mint testvéreit. Milyen hálás lehetett Jézusért, akiben az ismeretlen ismerős, az idegen is barát? Minden elválasztó fal leomlik ott, ahol Ő az Úr.

Túrmezei Erzsébet a “Te adod őket” című versben elmondja, hogy milyen testvérnek lenni a „másik oldalról”: *“Hívős harmat lankádt virágnak / testvérré találni Tebenned, / megosztani örömet, terhet. / Uram, testvéreimért áldlak! Dicsérlek, mert Te adod őket, / a szürkeségbe fényt hozókat, / az érettem imádkozókat, / csüggedésből felemelőket. Dicsérlek, hogy sohse hagysz árván, / testvéri szívek csodahídja / ragyogóvívű szép szivárvány. Rajta mindig angyalok járnak / Vigasztalva és bátorítva... / Uram! Testvéreimért áldlak!”*

– Adjunk hálát Istennek egymásért!

Novák József

CSODATEMPLOM

Különös öröm számomra, hogy az érmihályfalvi baptista imaház megnyitójára, e verses kötet is elkészült. A gyülekezet lelkipásztorként szolgáltam az építkezés elkezdésénél és folytatásánál, mindaddig, míg Isten más szolgálati helyre vezetett. Az építkezés ideje alatt, jó volt tapasztalni, hogy szegénységünk és a nehéz körülmények ellenére, Isten csodálatos módon, folyamatosan gondoskodott szükségünkéről. 2010-ben a New York-i magyar baptista gyülekezetben kezdtem el a lelkipásztori szolgálatot. Mivel ott nem folyt fizikai építkezés, egy idő után úgy gondoltam, egy másfajta építkezésbe kezdek, illetve folytatom azt, amit sok-sok évvel ezelőtt félbe hagytam. Fiatal koromban ugyanis foglalkoztam versírással, (sajnos azokból csak néhányat tudtam összegyűjteni),

szerettem azt művelni, mivel olyan műfajnak találtam, amelyben az ember röviden és színesen közölheti mondanivalóját.

... A közeledő érmihályfalvi imaház-megnyitó is serkentett az írásra és a kötet kiadására, hiszen lelkipásztori szolgálatom nagy részét abban a körzetben töltöttem. Az építkezés éve alatt Isten sokféleképpen formálta az életem, jó alapot adott az újfajta építkezéshez, a versíráshoz. A célom az volt, hogy e kötet által még ünnepélyesebbé tegyék a megnyitói alkalmat, ez által is Istennek adjunk dicsőséget, minden hozzánk való jószágáért... (részlet az előszóból)

A HÁLÁS EMBER

A hálás ember hangulata
Mindig derűs és vidám.
Nem töri le se baj, se próba,
Megnyugszik Isten akaratán.
Öröme van, mert jól tudja,
Isten mindig javát akarja.

A hálás ember indulata
Szelid, méltóságteljes.
Ha bántják, nem gerjed haragra,
Még ellenségéhez is kedves.
Mindenben egy cél vezérli,
Hogy Krisztust lássa, ki őt nézi.

A hálás ember imádsága
Istent dicsérő ének.
Leborulva, örömmel áldja
Drága nevét Jótevőjének.
Könyörgése is tisztelet
Annak, aki mindent megtehet.

A hálás ember gondolata
Bölcsességet sugároz.
Erényes terve, akarata,
Hasonlít Megváltójához.
Értelme józan és tiszta,
Isten békessége uralja.

A hálás ember szívritmusa,
Minden szívverése áldott.
Mert minden ütése azt áldja,
Ki megszerezte a váltságot.
Hálásan Krisztust dicséri,
Miközben küldetését végzi.

Gergely István

KI AZ IGAZI KERESZTYÉN?

beszámoló a new-yorki ifjúsági konferenciáról

Erik Erikson pszichológus, munkássága során számos, keresztyének számára is figyelemreméltó megállapítást tett az ember pszichoszociális fejlődését tekintve. Nem feltétlenül egyetértve minden megállapításával, mégis érdemes a fiatalokról szóló néhány meglátását felidézni bevezetésképpen. Az Erikson féle osztályozás az embereket koruk és az arra a korra jellemző legnagyobb kihívás szerint csoportosítja.

Mikor elkezdtünk erről gondolkodni, mi is ránéztünk az Erikson féle táblázatra, és ahogy a Gru mondaná a "Despicable me"-ben: "lightbulb"*, azaz rögtön tudtuk, mit akarunk csinálni. Erre a korosztályra ugyanis az identitás versus identitás-za-va jellemző Erikson szerint. Mennyire igaz, hogy ebben az életkorban a fiatal "végigpróbál"

Az érdeklődő olvasónak egy jó referencia lehet: <http://psychology.about.com/od/psychosocialtheories/a/psychosocial.htm>. Példának okáért a korai felnőttkort (20-35 év) úgy írja le ahol a legnagyobb örlődés az intimitás keresése és az izoláció elkerülése között van. Ez az a fő téma ami köré az ember életeseményei többnyire rendeződnek, és ha csak egy kicsit is figyelmesen körülnézünk a világban, láthatjuk hogy ez a megfigyelés ugyanúgy igaz ma, mint Erikson idejében.

Detroiti fiatalok

Egy ifjúsági konferencia szervezőinek mindig ott van a kérdés a fejében, mik azok a tematikák, vagy gondolati ívek, amik köré a fiatalok, a konferencia résztvevői szerveződnek. Mi lehet a fejében egy 14-20 év közötti fiatalnak?

számos identitást, nyitott megannyi világnézetre anélkül, hogy bármely mellett különösképpen elkötelezné magát. Sokszor gyerekeink ekkor kerülnek a legnagyobb identitásválságba. Különösen igaz ez a bevándorlók gyerekeire, akik nagyon gyakran nem csak spirituális-világnézeti identitásfelhőben találják magukat, hanem nemzeti identitásukkal is ambivalensek, sőt nagyon gyakran össze is mossák a spirituális és nemzeti identitást (nem ritka, hogy azt gondolják, hogy imaházba járnak az csak olyan magyar huncutság).

Tudtuk, hogy Isten és rajta keresztül a Biblia igen világosan tanít arról, hogy kik vagyunk, honnan jövünk és merre tartunk. A Biblia csodálatos narratívát ad az életünk értelmezésére. Az evangélium világosságot teremt. Úgy éreztük, hogy a legfontosabb ennek a világosságnak a megismertetése a fiatalokkal. Két előadót is hívtunk, hogy nehogy az evangélium hirdetése akadályba ütközzön. Magyarul Dr. Kovács József szolgált Erdélyből, angolul Don Willemán a new hampshire-i Christ Redeemer Church-ből. Az előadók feladata a keresztyén identitás kibontása volt. Az öt alkalom során egymást jól kiegészítő üzenetsorozattal szórták meg a hallgatókat. Jó volt látni, hogy bár a felszínen sokszor hasonló megfigyelésekre jutunk

a szekuláris pszichológiával, és nem vitatjuk azok helyes és mély meglátásait, a keresztyén üzenet mégis megismételhetetlenül egyedi, a diagnózis sokkal mélyebb, a prognózis sokkal rosszabb, azonban a megoldás sokkal csodálatosabb, mint azt bármilyen más eszmerendszer, vallás vagy lelki guru sugallná. Don Willemán három hosszabb előadást tartott, amik során legalább huszonöt-ször elmondta: "you are dirt". Abban a világban, ahol szinte vallásos ortodoxia szintjére van emelve, hogy a gyerekek csak azt lehet mondani, hogy "you are special", meg minden "cool, wonderful" amit csinál, és ő legjobb és legügyesebb, és ma már nem nyári táborba megy a gyerekek, hanem "leadership konferenciára", ott jó volt hallani ezt az egyszerű és kijózanító igazságot: por vagyok, és a bennem lévő kemikáliákat ha eladnák 2 dollár 50 centet érnének. Innen kell indulni, mert ahogy Jézus mondta ha hajlandóak vagyunk leülni a hátsó sorba, akkor lehet csak minket megszólítani: "kérlek ülj előrébb". Valóban ebben a megalázott tudatban lehet igazán rácsodálkozni, hogy a Biblia mégis azt tanítja, hogy Isten képmásai vagyunk.

Chicagói fiatalok

Don Willemán jól feszítette egymásnak ezt a látszólag két kibékíthetetlen igazságot, megmutatta az ember semmiségét és Isten nagyságát, és érzékelte milyen méltóságra emelte Isten az embert a teremtéskor. Így válik csak érthetővé, hogy az Isten elhagyása miért rombolja az identitásunkat. A fő diagnózis a problémáinkra miért a bűn,

és az Isten nélküliség prognózisa miatt halál: mert "you are dirt". A megoldást Kolossé 3:4 alapján hirdette: a mi identitásunk Krisztusban van. Bár ez így sokszor nagyon absztraktnak hangzik, hiszem ha valaki komolyan végigkövette Don testvér gondolatmenetét, akkor szomjasan itta ezt a gondolatot. Isten nélküli semmiségünkől és csak önzőségre képes természetünkől Krisztushoz menekülni, benne új identitást verni, benne élni adhat súlyt ebben az elviselhetetlen súlytalanságban. Kovács testvér gondolatai inkább már a Krisz-

Rev. Don Willeman szolgál

tusban gyökeret vert emberhez szóltak, tanításai képletesen kicsit, de nagyon szépen kiegészítve ott vették fel a fonalat ahol Kol 3:4 elejti, mert Kol 3:5 azzal folytatódik, hogy mik ennek az új identitásnak a jellemzői. Ő bár nem ezt az igehelyet használva, de felhívta a figyelmet, hogy ebből az identitásból új élet, új cselekedetek fakadnak.

Mint a konferencia szervezője én abban bízom, hogy a fiatalok meghallották a rossz hírt, realisták tudnak lenni azzal, hogy kik Ők Isten nélkül. De ahogy az ókori mondás mondja, az igazi realista optimista (vesd össze 1 Péter 1:13), remélem hogy meghallották a jó hírt is. És remélem, hogy az felnövekedvén sok jó cselekedetet is terem. Azt is remélem, hogy nem keverik össze a sorrendet, és szánnak elég időt, hogy megértsék a rossz hírt, hogy ne legyenek olyanok, mint az a falfírka, ami azt írta: "azt tudom, hogy Jézus a válasz, de mi a kérdés". Továbbá remélem, hogy nem hiszik, hogy bármilyen cselekedettel, legyen az bármilyen nemes, meg tudják magukat, az identitásukat menteni, hanem megértik és tudják, hogy jó cselekedeteink új identitásunk következménye, hála Istennek az Ő kimondhatatlan kegyelméért.

*A Despicable me egy rajzfilm, ami-ben a főszereplő (Gru), amikor rájön valamire, akkor mindig azt mondja: "lightbulb", ifjabb olvasóknak szól főképp, a megértés hiánya nélkül átugorható ez a hasonlat.

Árgyelán Miklós

Egy résztvevő fiatal beszámolója

Isten kegyelméből megtarthattuk ifjúsági találkozónkat a new-york-i magyar baptista gyülekezetünkben október 11. és 13. között. Áldásos alkalom volt a fiatalok számára úgy, mint az idősebbek részére is. Kedves előadóink, Don Willeman és Dr. Kovács József három alkalmat szántak az ifjúság számára. E három alkalom alatt előadóink elmagyarázták az emberek keletkezését, és hogy milyen céllal kellene élnünk életünket. Vasárnap délelőtt és délután

Kovács testvér tartott előadást felnőtteknek és fiataloknak. Az áldásos alkalmak mellett sok vidámság és városnézés is volt. Nagyon jó volt újra találkozni és beszélgetni barátainkkal, akik

Lányok az imaház előtt

messzebb laknak, és bemutatni a várost azoknak, akik még nem jártak erre. Péntek este a Time Square-t látogattuk meg, szombat délután a 911 memorialhoz vittük le testvéreinket, vasárnap este pedig a Rockefeller Center tetejére vittük fel azokat, akik maradtak tovább. Engem személyesen a vasárnap délelőtti alkalom érintett meg a legjobban, amikor Kovács József lelkipásztor a gyülekezetben történő szolgálatunkról szólt. Elmagyarázta azt, hogy Istennek terve van életünkkel, és nem hiába tett minket keresztény közösségekbe. Kifejtette, hogy ahelyett, hogy próbálnánk jobb gyülekezeteket keresni, próbáljunk meg megtalálni helyünket a saját közösségünkben, és figyeljünk Istenre, hogy megmutathassa, kik legyünk ott, ahova küld minket. Örülünk, hogy sokan el tudtak jönni az alkalmakra, és imádkozunk a továbbiakban a fiatalok életéért, és a következő ifjúsági találkozóért.

Gergely Ruthi

KATONA GÉZA EMLÉKKONCERT
a Szent Erzsébet Scola Cantorum szervezésében
"Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok." Mt 24:42

2013. szeptember 21. szombat du. 5 óra
Yorkminster Park Baptista Templom
(1585 Yonge Street, Toronto)

Pátkai Imre - zongoraművész
Oláh Imre - orgonaművész
Első Magyar Baptista Gyülekezet kórusa és fúvószenekara
Szent Erzsébet Scola Cantorum

A koncert ingyenes, a szervezők kérnek és örömmel fogadnak önkéntes adományokat a család javára

Katona Géza emlékkoncert

Elmúlt egy éve, hogy Géza hirtelen eltávozott közülünk. Szeptember 21-én emlékkoncertet szerveztünk a Szent Erzsébet Scola Cantorum támogatásával, aminek Géza éveken keresztül tagja volt. A zenét, amit Géza nagyon szeretett, választottuk az emlékezés nyelvül. A felhangzó énekszámokat valamikor Géza is énekelte velünk. A kórus művek mellett elhangzottak zongora, orgona és fúvós számok is. Az előadók Pátkai Imre zongora, aki Texasból utazott fel a hétvégére, Csövári Pál bariton, Oláh Imre orgona, az Első Magyar Baptista Gyülekezet énekkara és a Szent Erzsébet Scola Cantorum. A Yorkminster Park Baptist Church csodálatos akusztikájú valamint két világszínvonalú hangszerrel (orgona, koncert zongora) ellátott gyülekezeti termét ingyen bocsátotta rendelkezésünkre erre az alkalomra. Igazán felemelő érzésekkel emlékeztünk Gézára miközben hallgattuk a magas szintű ugyanakkor alázattal előadott zeneszámokat. Az alkalom közben Püsök Dániel magyar baptista lelkipásztor szólt a hallgatókhoz, kiemelve az alkalom mottóját: "Azért legyetek készen, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok!" Máté Ev. 24:42

Nagy élmény volt, hogy noha egész nap esett az eső, az utolsó szám felhangzásakor a hirtelen kisütő nap bevilágította fényével a termet, azt az érzést keltve, mintha fentről is ránk mosolyogtak volna.

Az alkalom végén Katona Lenke köszönte meg a család nevében az összegyűlt szeretetét és támogatását.

Örizzük Géza emlékét szívünkben és éljük életünket állandó készenlétben.

Oláh Imre

MELBOURNE

Események a Dél Keresztje alatt

A **Dél Keresztje** (latinul *Crux*) a déli égbolt legkisebb, de egyik leghíresebb csillagképe. Nevét négy legfényesebb csillaga alkotta keresztről kapta. Az északi féltekéről csak a 20. szélességi kör alatt látható, a horizont közelében. A Dél Keresztje csillagkép olyan jellegzetes, hogy nagyon sok ország kultúrájában található vele kapcsolatos utalás. Az ausztrál őslakosok például olyan állatokkal hozzák kapcsolatba, mint az emu és az oposzum.

Természetesen a Melbourne-i magyar baptista gyülekezet a földgolyó déli féltekén nemcsak a Dél keresztje alatt, hanem Krisztus keresztje alatt éli életét, és ez sokkal fontosabb. Gyülekezeti életünk fontosabb eseményeibe szeretnénk most betekintést nyújtani kedves olvasóinknak.

Anyák és apák napja

Ausztráliában is május második vasárnapján van az anyák napja, akárcsak az Egyesült Államokban. Ehhez igazodva ünnepeltünk mi is május 12-én, hálát adva Istennek az édesanyákért. Igen szép számban voltak jelen a gyermekek és ifjak, akik énekekkel és szavalatokkal köszöntötték az édesanyákat. Az igehirdetés által megérthettük, hogy bármennyire nagy és erős legyen is az édesanyai szeretet, Isten szeretete még nagyobb, hiszen Ő nem feledkezik meg

Az anyák napján résztvevő gyermekek és fiatalok csoportja

soha gyermekeiről (És 49,15). Az istentisztelet befejezésekor minden édesanya és nőtestvér részesült a megbecsülés és tisztelet virágaiban és egy szív alakú üdvözlőlapon.

Szeptember 1-én, apák napja alkalmából az édesapákat köszöntötték va-

sárnapi iskolásaink. A társuszi Saul megtéréstörténetén keresztül (ApCsel 9,1-20) Isten természetesen az egész gyülekezethez szólt, ám valamennyi édesapa megérthette, hogy ahhoz, hogy eltökéltek és erősek legyünk a lelki életben, tudnunk kell, mire hívtunk el. Az istentisztelet végén minden édesapa és férfi testvér kapott egy, a fiatal nőtestvérek által készített üdvözlőlapot.

Hálaadó nap

Május hónap ünnepeiben bővülködött számunkra, hiszen az anyák napja mellett ebben a hónapban ünnepeltük az Úr Jézus mennybemenetelét, majd Pünkösd ünnepét, végül a hónap utolsó vasárnapján Hálaadó napot tartottunk.

A gazdagon feldíszített hálaoltár

Ausztrál földön májusban van a nemzeti hálaadó nap, ehhez igazodva ünnepeltünk mi is május 26-án. A szószék előtt elhelyezett, gazdagon feldíszített hálaoltár is buzdított az Isten iránti hálára, legfőképpen pedig Isten igéje a Kol 1,1-8-ból. Pál apostol hálaadó lelkületét szemlélve, Isten bennünket is arra tanított, hogy legyünk hálásak Krisztus gyülekezetéért. Ezen az istentiszteleten búcsúztunk azoktól a testvérektől, akik rövidebb-hosszabb időre az óhazába utaztak rokonlátogatásra. Arra kértük őket, hogy a kolosséi Epafrászhoz hasonlóan, jó híreket vigyenek és hozzanak a gyülekezetekről. Azóta már azért is hálásak vagyunk Urunknak, hogy testvéreink visszaérkeztek, és Istenünk megol-

tunk azoktól a testvérektől, akik rövidebb-hosszabb időre az óhazába utaztak rokonlátogatásra. Arra kértük őket, hogy a kolosséi Epafrászhoz hasonlóan, jó híreket vigyenek és hozzanak a gyülekezetekről. Azóta már azért is hálásak vagyunk Urunknak, hogy testvéreink visszaérkeztek, és Istenünk megol-

talmazta őket utazásaikban.

Mivel a Springvale-i Magyar Református Gyülekezet lelkésze, Nt. Incze Dezső is Európába utazott családjával néhány hónapra, lehetőség adódott ez idő alatt az igehirdetésre a református hívek körében. Egyik vasárnap egy kisebb énekcsoport is elkísérte a lelkipásztort.

A Victoriai Szövetség találkozója

A lelkipásztor és felesége részt vehetett, mint hivatalos küldött a Victoriai Baptista Szövetség (Baptist Union of Victoria, BUV) rendes félévi közgyűlésén (Gathering) október 11-én, melynek keretében lelkipásztori találkozó is

Horváth Ferenc egy ausztrál lelkipásztorral

zajlott. A lelkipásztorok és házastársaik részvételével megtartott alkalmon Peter Sweetman, a Brisbane-i Bridgeman Baptista Gyülekezet lelkipásztora tartott előadást a rendszeres és mély imaélet fontosságáról. Az előadást követően asztalonként, kiscsoportokban megbeszélhettünk néhány általa felvetett kérdést. A lelki táplálék után bőséges ebédet fogyaszthattunk, majd az Úr asztalának vendégei lehettünk. Felemelő volt együtt úrvacsorázni olyan testvérekkel, akiket bár kevésbé ismerünk, ám akikkel összeköt a krisztusi szeretet.

Egyébként évente kétszer szervez a BUV közgyűlést: májusban és októberben. Tavaly októberben nagyszabású ünnepséget tartottak, a Szövetség 150 éves fennállásának alkalmából. Az ünnepségen ígét hirdetett Neville Callum, a Baptista Világszövetség (BWA) főtitkára. Több ének- és zenei együttes szolgált, többek között Silvie Paladino világhírű ausztrál énekesnő is dicsőítette az Urat. A közgyűlésen iktatták be a Victoriai Szövetség tavaly megválasztott új elnökét, a koreai származású Wai Kwong Sunt, aki az első nem angol nyelvű elnöke a Szövetségünknek.

Horváth Ferenc lp.

IRMA FÜLÖP MÁTRAI

11/18/1931

-

9/16/2013

Irma Fülöp Mátrai, was called home on Monday afternoon, September 16, 2013, to be with her Lord and Savior, whom she loved. Her Home-Going Celebration was held on Saturday, October 19, 2013 at 11:00 AM, in the sanctuary of the Church of the Valley, in Apple Valley, California, where she came to worship after her arrival to California, to the home of her daughter, *Eniko*, in August of 2012. The eulogy was presented by *Pastor Becky Sage*.

Irma was born in Budapest, Hungary, on November 18, 1931, to a young couple, *Vilma (Schaefer) and Árpád Fülöp*. The couple mostly lived in Rákosszentmihály, where Árpád preached in the Baptist Church. Their daughter grew up in this suburban setting, and she soon took on the role of a PK ("Preacher's Kid"). During the turbulent months of WWII, Pastor Fülöp was persecuted for his Jewish background and forced to move to the countryside, where the Lord opened another window of opportunity for him to continue his preaching and teaching ministry in Veresegyháza.

In her very early age Irma received a thorough education in the Word of God. Her mother also taught her to play the mandolin and later she joined the church string instrumental orchestra. From her early childhood she gave her heart to Jesus and followed Him in water baptism. All through the perilous events of WWII, and the succeeding years of Communist persecution of the Church, the Fülöp family moved several times. After her High School graduation Irma pursued her higher education in the field of technical design. She worked many years as technical draftsman, while at the same time, in the service of the Lord, she taught Sunday School to the very impressionable young children. On November 19, 1950, at the age of 19 Irma married *Michael (Mihály) Mátrai*, a young mechanical design engineer. On May 17, 1953 the Lord has blessed

their marriage with a little baby girl, *Enikő*.

On November 19, 1956, Rev. Árpád & Vilma Fülöp, together with the young Mátrai couple, with their three year old daughter, *Eniko*, fled the country, due to the crushing retaliation of the Russian Armed Forces to the October 23, 1956 uprising by the Hungarian people. After leaving Hungary, the family emigrated to the United States, where Rev. *George M. Balla* and members of the Hungarian Baptist Church of New York City became their sponsors. After the family settled down, on April 23, 1957 the Lord blessed Irma & Michael with another baby girl, *Dorothy*, and a year later, on September 29, 1958 with a baby boy, *George*. In 1964 the Rev. & Mrs. Árpád Fülöp were called to assume the leadership of the Congregation of the Hungarian Baptist Church of New York City, following the retirement of Rev. *Balla*. During the ensuing years Irma and Michael faithfully served the Lord in various capacities, until their move to Florida in 1974, where they became members of the Bethany Baptist Church and when the children got older and left home, they became members of the Bethesda Hungarian Baptist Church.

After the three children grew up and left the family home, on June 12, 1981, in pursuit of her higher education, Irma Mátrai graduated from the University of Central Florida (Orlando), earning a Bachelor of Arts degree in Communications, and on April 29, 1983, a Master of Arts degree in the same field. During this time Irma was gamely employed as a professor of Communications in local colleges and universities until her retirement in December of 2010. The Lord used Irma in a mighty way. Many years of her life was devoted to teaching Sunday School to young children. She also held Bible discussions for women. In 1961 she was approached by *Joseph Steiner* of Trans World Radio who asked her if she would contribute to their new program, designed as a personal "Woman to Women" sharing on the radio - which she accepted. For 35 years thereafter she contributed that program, until the retirement of *Joseph Steiner* in 1995. However, Irma continued sharing with women through the MERA (*Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány* - translated: the Hungarian Gospel Radio Foundation), incorporated in Buda-

pest, Hungary. Her exegetical writings appeared for many years in the *Gospel Messenger* of the Hungarian Baptist Convention of North America, and several other publications around the world.

Irma Fülöp Mátrai preceded in death by Michael Mátrai on March 4, 2010, and is survived by her children and their spouses: *Eniko Matrai Yeager & John*; *Dorothy Matrai Edwards & Alan*; and *George Matrai & Kathy*. Grandchildren and their spouses: *Brooks Edwards and Alyson*; *Brandon Edwards*; *Chrissy Matrai Hon & Caleb*; *Kenny Matrai & Kari*; *Max, BJ, Jesse & Gary Wright*. Great grandchildren: *Andrew and Micah Hon*; *Walker Edwards*; and *James Wright*.

The memory of our beloved Irma reverberates in the heart strings of many people around the world. For Irma became a welcomed voice to many families in Eastern Europe, Hungary, America, and indeed the whole world through her writings and her voice. She introduced herself in people's living rooms, in their kitchens, or wherever they would sit down to listen or read her writings. Her memory will forever live in their hearts!

An old friend of the Matrai's, Rev. *John Vadasz Hunter* spoke about the valuable contributions Irma Mátrai made to the Hungarian Baptist community in this country. He was there to represent the *Hungarian Baptist Convention* and the *Gospel Messenger*.

Those who attended the home-going celebration of Irma Mátrai must have agreed with the Psalmist who said, "*Precious in the sight of the Lord is the death of his saints*" (Psalm 116:15). We know that the family must grieve for the loss of their loved one, but they do not grieve as the world - for the latter have no hope. But the greater Mátrai family have hope in the resurrected Lord, that as He rose from the dead, they also will rise again on the day of resurrection, to be with the Lord Jesus forever. What a glorious day it will be indeed! But until then we all have to go on and be faithful in the place the Lord has inserted us, as we were all urged to do by our beloved Sister, Irma Mátrai, in her writings and radio ministry.

Eniko Matrai Yeager

IDENTITY IN CHRIST

The youth conference in New York was just amazing. Lots and lots of site seeing for one weekend, and yet there was still more to see. It is a great city with many, and I mean many people. We got to see Central Park, Times Square, and Staten Island, just to name a few places. I don't know if I have ever walked as much in a weekend as I have that weekend in New York, but every second and every step were worth it. On top of all the fun and experiences, there was some great preaching. Pastor Don Willemann and Kovacs Jozsef were the main speakers for the weekend and both hit the theme on the nail. The messages from Don Willemann that stuck to me the most was how he consistently kept on telling us that we are nothing more than just plain old dirt, however, we are dirt that was stamped with the identity of God and glory of God. The quote he used was "The glory of God is a human being fully alive", and how true that is. Sometimes we forget what an awesome God we have. He made the whole universe, and we are just this super tiny spec in this universe, and yet at times we don't go to him for help. We think that our problems are too big for him, or that we think we're bothering him with our prayers when really he wants us to bring all our problems and prayers to him. He's a loving God and wants

The topics that Kovacs Jozsef talked about were also just what I needed to hear. I won't go too long with this, so I'm going to say one issue that truly spoke to me. In his preaching on Sunday, Kovacs Jozsef said that we should BE A PART OF THE CHURCH and that we shouldn't pick and choose between churches. Many times, we hear people say "You should go to this church; it has wonderful praise and worship" or "I'm going to this so-and-so church, the preaching there is better", but what we should realize is that we don't go to a church for just praise and worship, or to go to a church for just preaching. We find and go to a church where we can be used the most, help out the most. Use the gifts that God blessed you with to be useful and to be used in his awesome works. Church is a place where you grow spiritually. It's not a place for entertainment, basically. Now I'm not saying praising is bad or good preaching is bad. It's actually great if you have that in your church. It's just that that shouldn't be the only or main reason for going to a church. If it is, then

us to enjoy eternity with him, but we can't keep on thinking that he can't help us, otherwise we're basically trying to do things on our own, and if anyone has ever tried that, then they can confess with me saying that we will fall if we do so.

It so amazing: from the hospitality, to the preparations, and all the way to the remarkable food. May God bless you all and may you continue your prayers for the next youth conference in Detroit. It should be a good one.

Robert Juhasz

The 2013 Fall Youth Conference in New York was an absolute blessing. The theme of "Identity Theft- Exploring Christian Identity" was a very great theme for the weekend. One of the most memorable experiences for myself was when Pastor Don Willemann showed a comparison between us as humans and the entire universe using examples with a ball and the city. He showed that we are of such little significance, however, God still loves us with all of his might. One of the other significant preachings that touched me was from Kovacs Jozsef testver of Erdely and how he said the Lord will help you find your purpose in the church, you just have to accept it and be faithful to it. Overall, the New York Ifusagi Talakozo was an amazing time from the great sermons, to the city tours at the Freedom Tower and the Rockefeller Center, and to the fellowship of our great friends. Thank You very much to everyone in New York who made the weekend what it was, an astonishing time.

Zsigmond Balla of Los Angeles

Sierra Leone

Makeni, November, 2013

Thanksgiving Day: The 9th in Sierra Leone.

Yes, I am still in Sierra Leone. Some of you wondered what happened to me because it has been a long time since I was able to write to you. Unfortunately, the internet service broke down in the town where I live (Makeni) and I had very limited possibilities for internet use. Most of the time, I was only able to communicate thru Facebook on my mobile phone. However, if you are reading this, it does mean that I was able to send a letter to the editor.

In a few weeks it will be Thanksgiving Day again. If it is the Lord's will that I live to see that day, it will be the 9th from the time I return to Sierra Leone for the second time. O, how can I give thanks for all that He has done for me? The blessings are far more numerous than what I could mention from the last year.

First and foremost, I just came back from Freetown where I was present for the opening of a church that I helped establish about twenty-five years ago. At that time, I encouraged an elderly pastor to build a small church on their land which was on a hill because the

wife of the pastor was sick and was unable to go down in to town for church every Sunday. "Pa, if we can build a church here, then Mommy could go to church every day!", I said. When I became the coordinator of the BBI, I assigned a student to do field work in that area and start a Bible Fellowship. Through the years, the small group has grown to a congregation of more than 200 members. The old dream became a reality and a building was built.

The church building in Freetown

Next, the BBI was transformed to a Theological Seminary and although we still do not have a building, we continue the work on five campuses with more than sixty students. I am one of the "professors" of the BTS Makeni Campus who is still teaching the books of the Old Testament. I would like to see that every student who graduates would start a new church in the near future.

Praise the Lord, we have completed and opened the Prince of Peace Baptist Church school! This project was financed by an American-Hungarian family who moved to the New World from Székely Land (Székelyföld), which used to belong to Hungary, but was taken away after the 1st World War and was given to Romania. In their birth place, this family was persecuted because they were Christians and because they spoke Hungarian. In America, they started as simple laborers, but the Lord motivated them to help the African children above their strength.

I am very thankful that I still have the small groups of Fulah people who come to me every week to read the Bible. I am very happy to see how God's Word touches them and I pray that it would bring change in their hearts and lives as well.

I am also thankful that my non-Christian neighbors removed the extremely loud speakers from my window. I had to purchase cables that were 20 yards long in order to move the loudspeakers to the other side of their prayer house.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - DETROITI BESZÉLGETÉS DR. KOVÁCS JÓZSEF TESTVÉRREL

Észak-Amerikai látogatása során dr. Kovács József testvér és felesége Ágnes Detroitba is eljutott. A reformáció vasárnapja volt éppen (október 27). Dél-előtt a gyülekezetünkkel, délután pedig az ünnepélyre érkezett református és pünkösdi testvérekkel is találkoztak. Kovács testvér szolgált mindkét istentiszteleten.

E látogatás során volt alkalmunk áttekinteni szolgálataink többféle területét. Beszélgetéseink egy részét olvasóinkkal is megosztjuk.

However, it is still loud and makes me nervous, especially hearing the loud noises early in the morning.

I am especially thankful to the Lord that He gives me enough strength to stay in my post, though it is not easy. The house I have rented is very noisy which makes it difficult to sleep more than a few hours at night, not only because of the above mentioned group, but others as well: clubs, neighbors, and an ultra-charismatic church. Also, the landlord raised the rent again and unfortunately, it is very difficult to find a better place at this time.

Lastly, I am extremely thankful for your continued prayers and financial support. I ask for your continued support for the future as well.

Thanksgiving Day is coming and I wish you all a Happy Celebration and a Blessed Holiday Season. Looking back to the past, let us rejoice for all the things the Lord has done for us and looking to the future, let us dedicate ourselves to the true Light that came to give light to the whole world.

Please follow my news and updates on Facebook. Also, if you would like to bless me with a special gift this Thanksgiving, please send your tax deductible donation to:

Hungarian Baptist Convention of North America

Mission in Sierra Leone
Mr. Zsigmond Balla treasurer
2563 Nixon Way
Fullerton, CA 93835 USA

"The Lord bless you and keep you; the Lord make his face shine upon you and be gracious unto you; the Lord turn his face towards you and give you peace."

*Your Sister in Christ,
Gabriella Kamilla Furedi*

Megkérdeztem Kovács testvértől, hogy került sor erre az utazásra, és milyen szolgálati lehetőségek adódtak itt számára?

Erre az utazásra New York-i gyülekezet meghívására került sor. Úgy értem, hogy az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetségben minden évben kétszer ifjúsági találkozót szerveznek. A találkozókat a gyülekezetek felváltva rendezik. Az idén az őszi találkozó a New York-i gyülekezetben volt október 11-13 között. Erre az ifjúsági találkozóra hívtak meg magyar előadónak. Az ifjúsági találkozón volt egy angol előadó is, akivel felváltva és időnként megosztva szolgáltunk. Az ifjúsági találkozó előtt egy héttel érkezünk feleségemmel New York-ba. Az itteni gyülekezetben alkalmunk volt egy teljes vasárnapon szolgálni, majd pedig az ifjúsági találkozó három napján.

Az ifjúsági találkozó után elutaztunk Torontóba. Itt lehetőségünk volt részt venni és szolgálni az október 20-án tartott bemerítésen és hálaadó napon, majd egy hétköznapi imaórán is részt tudtunk venni. Észak amerikai tartózkodásunk utolsó vasárnapján pedig a Detroit-i gyülekezetben volt alkalmunk részt venni és szolgálni.

Milyen benyomásod volt az itt élő amerikai magyar fiatalokkal kapcsolatban?

Úgy látom, hogy a fiatalok szívesen vannak együtt. Sokan igen messziről jöttek, és azoknak is, akik közelebről jöttek több órát kellett autózniuk. Ha arra gondolunk, hogy egyesek egy évben kétszer is részt vesznek az ifjúsági találkozón, akkor ez igen csak nagy anyagi áldozatot jelent, az utazás fáradalmait nem is számítva. Ennek alapján reménykedhetünk abban, hogy a magyar gyülekezetek közössége erős maradhat a diaszpórában is. Azt is pozitív dolognak tartom, hogy tinédzserek is szívesen eljöttek a találkozóra, sőt fiatalabb házaspárok is, vagy gyermekeiket elkísérve, vagy pedig csak úgy, a közösség kedvéért és lelki áldások reményében.

A szervezőknek, ezt a vágyat kihasználva, teljes erővel azon kell igyekezniük, hogy maximális lelki haszon származzon ezekből a találkozókból: meggyökerezés a bibliai tanításban, megtérések és lelki növekedések.

Örömmel láttam azt is, hogy a fiatalok között sok ügyes és tehetséges személy van, szívesen szolgálnak, zenei területen, az adminisztrációs munkákban, bizonyágtételekkel. A bátrabbaktól példát véve

mások is felbátorodhatnak és szolgálhatnak, annak ellenére, hogy a fiatalabbak már nagyobb biztonsággal fejezik ki magukat angolul, mint magyarul.

Ágnesről is szívesen hallanánk arról, hogy érzékeli az itteni ifjúságnak és a nőknek az életét a gyülekezetekben?

Csak az első benyomás alapján tudok nyilatkozni. Úgy látom, hogy a fiatalokra odafigyelnek a gyülekezetek és igyekeznek megtartani őket a gyülekezetben. Talán nem annyira kiélezettek a generációk közötti problémák, mint a nagyobb tömbben élőkénél. A fiataloknak is közvetlenebb kapcsolata van a

A Kovács házaspár, József és Ágnes a detroiti szolgálati lakásban

gyülekezet idősebb tagjaival. Örömmel tölt el, hogy találkoztam közöttük szép számban olyanokkal, akik megtérésre igyekeznek, vagy már elkötelezett gyermekei az Urnak. Reménykedem, hogy azok is megtalálják az Urat, akik még most nem értek meg erre lelkileg.

Bár a nők itt is annyira foglaltak, mint otthon, a gyermeknevelési, a háztartási és munkahelyi gondokkal, pozitívan értékelem tevékenységüket a gyülekezeti életben. Megmaradtak jó szakácsnőknékné és vendégszeretőknékné. Szorgalommal végeznek nem látványos szolgálatokat is, ami dinamikát ad a gyülekezeti életnek. A kétnyelvűség problémája tőlünk sem idegen, és ezért át tudom érezni aggodalmaikat gyermekeikkel és a fiatalabb generációval kapcsolatban. Jóllehet tiszteljük a más nyelvű és kultúrájú embereket, de azért azt szeretnénk, ha gyermekeink magyarok maradnának.

Az egyik kisebb gyülekezetünk a detroiti. Találtál itt is ismerősökre és hogyan látod az itteni magyar missziós lehetőségeket, látod-e értelmét az itteni magyar missziónak?

Ez a látogatásunk volt az első az Egyesült Államokba és Kanadába és az a meglepetés ért bennünket, hogy nagyon sok ismerőssel találkoztunk a gyülekezetekben. Így volt ez Detroitban is. Sok régi ismerőssel találkoztunk, és so-

kakról megtudtuk, hogy más ismerőseinknek a rokonai, ismerősei. Így szinte olyan volt, mint ha otthon lettünk volna.

Azokban a gyülekezetekben, ahol mi megfordultunk, a testvérek nagyobb része Erdélyből származott el. Úgy gondolom, hogy ezért bizonyos felelősséggel tartozunk feléjük.

Minden bizonnyal az itteni gyülekezetekben is vannak problémák. Első látásra azonban az volt a benyomásunk, hogy a testvérek szeretik egymást és igyekeznek a közösséget ápolni. Ez egyrészt érthető is, hisz a szétszórásban az ember még inkább érzi a közösség hiányát és igyekszik a kapcsolatait ápolni. Azonban minden egység és közösség csak Krisztusban kapja meg igazi tartalmát, mélységét és tartósságát.

Az Észak Amerika-i magyar misszióknak van értelme. Amíg magyarok vannak, azoknak a lelki szükséglete miatt kell legyenek magyar gyülekezetek, még akkor is ha egyeseknek talán könnyebb lenne angol gyülekezethez csatlakozni. Azonban ez nem mindenkinek felel meg egyrészt nyelvi, kulturális szempontból, másrészt pedig lehet, hogy kegyességi szempontból sem. Mi otthon azt szeretnénk, hogy az amerikai magyar gyülekezetek lelkileg erősek lennének és megtalálnák azt a módot, ahogyan az evangéliumot hirdetni tudnák a magyaroknak elsősorban, de más nemzetiségűeknek is.

A MABAVISZ főttháráként jól átlátod a magyar baptisták világszéles közösségét. Mostani adatát is beleértve jártál mindegyik tagszövetségben. A legközelebbi közös alkalom a világ magyar baptista lelkipásztorai számára formálódik, nálatok. Hol tartunk ezzel a találkozóval, és miben látod ennek szükségességét, hasznosságát?

Valóban volt lehetőségem megismerni a MABAVISZ-hez tartozó közösségeket, tagszövetségeket. Szükség van arra, hogy összefogjunk és megéljük azt az egységet, amit Krisztus által a Szentlélek hozott létre. Olyan időket élünk, amikor a közösségi szálak mind lazábbak és gyakran felbomlanak. Nekünk arra kell törekednünk, hogy szoros testvéri kapcsolatban éljünk egymással. Kényelmesebb lenne csak magunkkal foglalkozni és másokat elhanyagolni. Azok a területek, amelyek baptista közösségei a MABAVISZ-t alkotják 1920 előtt egy nagy közösséget képeztek. A magyar baptizmus akkor volt a legerősebb, amikor még mindnyájan együtt voltunk. Azóta sok nehéz évtizedet élünk át és darabokra szaggatódott a magyar baptista közösségünk. Napjainkban újra lehetőségünk van arra, hogy

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangeliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

szorosabb közösségben éljünk egymással. Bárcsak kihasználnánk (akárcsak más egyházak) a történelmi lehetőséget, mert nem tudjuk meddig fog tartani. Az a vágyam, hogy egymást fogadjuk be és annak örüljünk, amit Isten elvégzett a tagszövetségekben és ne egymás hibáit és hiányosságait szemléljük. Különösen a felvidéki, délvidéki és kárpátaljai testvéreink érzik a MABAVISZ fontosságát, hisz ők kevesen vannak, ezért rászorulnak a támogatásunkra.

A MABAVISZ keretén belül van néhány tevékenység, azon kívül, hogy a vezetők évente legalább egyszer találkoznak megbeszélés, informálódás és egyeztetés céljából. Jövő évre például

VONATON

Életem (44)

Azon a reggelen a korai nemzetközi gyorssal utaztam, a Bécs-Budapest-Szófiai vonalon. Gyakran késett, de ezúttal időre futott be. Kevés utas volt. Beszálltam egy ütött-kopott kupéba. Hamarosan egy jó megjelenésű férfi ült be, több napilappal a kezében. Aktatás-káját letéve rögtön az újságokat kezdte lapozni, majd az egyiket nekem kínálta fel. Meglepődött, mikor azt mondtam, hogy nem kérem. Csodálkozva, kérdő tekintettel nézett rám.

- Már napok óta ezt nézzük és hallgatjuk - mondtam szomorúan.

- De mégis?

- Igen, tudom, Tito elnök, a nagy vezér meghalt. Ő az, aki mindent elintézett. Békét és jólétet teremtett. Legendájává vált a sikeres felszabadító partizán háborúnak. Szembeszállt a hatalmas hitleri megszálló sereggel! Most pedig nem tudjuk mi lesz? Karizmatikus ember volt. Sztálinnal is szembeszállt, hogy ő emberarcú szocializmust akar építeni. Sikerült is elszakadnia a nagy testvértől.

Nem tudtam, ki ez a negyven körüli férfi. Gondoltam, hogy tanár lehet, mert hétfőnként ő is Újvidékre utazott. Ekkor még a galamb szelidségével és a kigyó ravaszságával lehetett csak bizonytságot tenni.

Összehajtottam az újságokat és Marx tanainak sikeres megvalósításáról kezdett beszélni. Óvatosan válaszoltam, hogy igen jó az elképzelése, csak a megvalósítása nehéz. Elég szépen kialakult a párbeszédünk, de egyszer csak azt kérdezte tőlem, hogy honnan vannak ezek a gondolataim? Megérezte, hogy más forrásból meríték.

- Tudja - mondtam - ismerem egy másik nagy gondolkodót, aki azt mondta, hogy nem csak kenyérrel él az ember. Az embernek nem csak teste, de lelke és szelleme is van. Az embernek szeretetre, megértésre, bizalomra is szüksége van, és ezek nem mindig az anyagiaktól függenek. Maga is tudja, hogy a szeretetközösségben a kevés is elég tud lenni. Ismeri Perl Buck regényeit? (Én szerbiül olvastam, magyarul még nem voltak meg.) Az egyiknek az a címe, szabadon fordítom, hogy Kenyér és Szeretet. A regény főhőse, aki valószínűleg az írónő öccse volt, kiskorában sokat szenvedett a családban kenyértelenség miatt. Elhatározta, hogy tanul és feltalálja, hogyan lehetne elég kenyeret teremteni a világon? Nem tudta ezt a tudást megszerezni, csak gyomorfekélyt. Tudja, a kenyér Istené, nincs az ember hatalmában!

- Honnan tudja ezt? - kérdezte újra.

- A nagy könyvből - mondtam határozottan. Magának van Bibliája?

- Igen, van, díszkötésben. Egyetemista koromban vettem. De hogy lehet az, hogy én ezt nem tudtam?

Ugy szíven szúrt ez a kérdése, mert őszintén tette fel, mintegy magának, de nekem is.

- Hát mert nem informálódott a másik oldalon is, legalább valamiféle becsületből. Most még megteheti. Vegye le a polcra a Bibliát és olvassa!

Leszálláshoz készülődtünk és ideadtam névjegyét, hogy még szeretne beszélgetni velem. Ekkor tudtam meg, bár ő mondta is halkan, míg nyújtotta a kártyát, hogy éppen ezt tanítja. Kiderült, hogy ő Dr. Acin, a nemzetközi ökonómia tanára.

Néhányszor találkoztunk, beszélünk. Olvasnivalót adtam neki. Visszahozta és azt mondta, hogy egyenlőre ennyi. A vonathal sokszor láttam, de nem szólítottam meg. Tiszteletben tartottam kérését. Mégis, pár évre rá, az esti vonathoz hazafelé megszólított, hogy leülhet-e mellém, kérdezni szeretne. Azt kérdezte, hogy mit tudok mondani erre a változásra?

Működött a peresztrojka. Leomlott a berlini fal, és ezzel sok minden. Beszéltem neki arról, hogy Isten a történelem Ura. Megengedi, hogy az emberek kipróbáljanak módokat, elképzeléseket, de elvárja, hogy felmérve a károkat, hozzá forduljanak, mert a bölcsesség kezdete az Isten félelme.

- Tudja, az okos ember nem tudja felmérni, nem látja át gondolatai és tettei következményeit. Ezeket a hívő ember tudja, mert Isten megmondja neki. Az istenhívő ember tetteit az örökkévalósággal méri, mert már most Isten országában él, amíg oda igyekszik. Isten nélkül nem lehet mennyország a földön. Mindenki, aki tudatosan Isten terve és akarata ellen megy, nagy kárt szenved, és sokszor ennek nyomán a népek és nemzetek is.

Mikor egy alkalommal a piacon találkoztunk, örömmel üdvözölt és azt mondta:

- Eszter, magát gyakran emlegetem baráti körömben.

Hálát adtam az Úrnak. Bármikor elhaladok a toronyház előtt, ahol lakik feleségével és két gyermekével, imádkozom értük.

"Nem csak kenyérrel él az ember, hanem Isten minden igéjével." Lk 4,4.

Nagyajtai Eszter

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

folytatás az előző oldalról

összmagyar lelkipásztori találkozóra hívjuk meg Erdélybe a magyar baptista lelkipásztorokat. A találkozásnak a Hargita Tábor adhatna otthont 2014. augusztus 5-8 között. Reméljük, hogy sokan el tudnak jönni és áldásos alkalomban lesz részünk, akár csak 2009-ben Félixfürdőn.

Otthoni szolgálati területről is szeretnénk hallani valamit.

Isten kegyelméből sokrétű munkát tudok végezni. Szinte minden vasárnap ígét hirdetek, az erdélyi szövetség főtít-karaként szolgállok, de időm legnagyobb része az oktatási szolgálatban telik el. Tanítok a Bukaresti Teológiai Intézetben, szövetségünk szemináriumában, hétvégi bibliaiskolákban és egy ausztriai székhelyű nemzetközi teológiai intézetben. Nagyon fontosnak találom a lelkipásztorok felé irányuló bátorító szolgálatot és a gyülekezeti szolgálattevők felkészítését, képzését. Jelenleg ehhez a szolgálathoz is fordítok és írok képzési anyagokat.

Köszönöm a beszélgetést! Olvasóink nevében is áldást kívánok Kovács testvérék életére, szolgálatára. Szerk.